
**POLITICA DE CONTABILITATE
A BC “PROCREDIT BANK” S.A.
PENTRU ANUL 2017**

IANUARIE 2017

Domeniul funcțional de organizare:	Departament Finanțe
Regulament:	Politica de contabilitate a BC „ProCredit Bank” SA pentru anul 2017
Responsabil:	Șef Departament Finanțe
Nivel de acces:	Informație cu acces public
Limba originală:	Română
Utilizatorii documentului:	<ul style="list-style-type: none">• MB• HoDpt• Secția Trezorerie• Departament Finanțe

REVIZURE

Versiune	Data aprobării de către Consiliul de Administrație	Data intrării în vigoare	Conținutul modificării
1.0	11.12.14	01.01.15	Implementare
2.0	16.11.15	01.01.16	Modificare: redactare punct 7 Imobilizari Corporale
3.0	14.11.16	01.01.17	Modificare Capitolul II

CUPRINS:

I. Dispoziții generale	4
1. Baza elaborării și domeniul de aplicare	4
2. Convențiile de bază	4
3. Standardele de contabilitate.....	4
4. Exercițiul financiar	5
5. Situațiile financiare	5
6. Auditul extern	6
II. Politici contabile aplicate de Bancă.....	6
1. Principii de evaluare a indicatorilor financiari.....	6
2. Active financiare	6
3. Conversia valutară	8
4. Numerar și echivalente de numerar	9
5. Active pe termen lung deținute pentru vânzare și investiții în imobilizări corporale	9
6. Reduceri pentru pierderi din depreciere la active	10
7. Imobilizări corporale	11
8. Imobilizări necorporale	13
9. Creanțe - alți debitori	13
10. Contracte de Leasing	13
11. Contracte de garanții financiare	14
12. Datorii subordonate	14
13. Recunoașterea veniturilor și cheltuielilor	15
14. Impozit pe profit.....	15
15. Datorii și active contingente	16
16. Costuri ale pensiilor și beneficii ale angajaților	16
17. Dividende	16
18. Depozite	16
19. Capitalul propriu	16

I. Dispoziții generale

1. Baza elaborării și domeniul de aplicare

1.1 Politica de contabilitate a BC “ProCredit Bank” S.A (în continuare Banca) se elaborează de către Departamentul Finanțe în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară (SIRF) și se aprobă de către Consiliul de Administrație al Băncii.

1.2. Prevederile politicii de contabilitate se aplica la ținerea evidenței contabile și perfectarea rapoartelor financiare conform SIRF pentru organele de resort din Republica Moldova pentru prezentare către întreprinderea mamă ProCredit Holding AG & Co. KGaA (în continuare PCH) și alți utilizatori ai acestor rapoarte.

2. Convențiile de bază

2.1 Politica contabilă a Băncii se bazează pe principii și convenții de bază:

- **Principiul continuității activității** – presupune că o entitate va continua să existe o perioadă suficientă de timp pentru a-și îndeplini obiectivele și angajamentele și nu își va lichida activitatea într-un viitor previzibil. În conformitate cu principiul continuității activității, contabilii presupun că afacerea va funcționa un timp suficient pentru a utiliza resursele existente în scopul atingerii scopului său.
- **Principiul costului** – din punctul de vedere al contabilului termenul „cost” se referă la suma cheltuită (în numerar sau echivalentul său) pentru procurarea inițială a bunului, indiferent de faptul dacă procurarea a avut loc acum sau cu 3 ani în urmă. Suma păstrată în registrele contabile este costul istoric și nu suma de bani obținută, dacă bunul ar fi vândut în prezent.
- **Conservatism** – presupune că în cazul în care există două alternative, contabilul va alege cea care va avea drept rezultat o sumă mai mică a veniturilor/activelor sau cea mai mare sumă a cheltuielilor/datoriilor. Acest principiu este util pentru depistarea pierderilor și nu pentru supraevaluarea câștigurilor. În același timp, acest principiu solicită înregistrarea (recunoașterea) cheltuielilor și datoriilor cât mai devreme posibil, iar a veniturilor doar după realizarea sau asigurarea lor.
- **Principiul angajamentelor** – presupune că veniturile și cheltuielile sunt luate în calcul atunci când sunt realizate și nu atunci când banii sunt primiți sau achitați.
- **Principiul obiectivității** – presupune că informația contabilă se bazează pe cele mai sigure date disponibile. Datele sigure sunt verificabile. Ele pot fi confirmate de orice observator independent.
- **Principiul consecvenței** – presupune că odată ce este adoptată o metodă contabilă, ea urmează a fi respectată cu consecvență de la o perioadă contabilă la alta. Dacă, din anumite motive, metoda contabilă este modificată, în câmpul de note se va menționa modificarea și explicația efectelor sale asupra posturilor din situațiile financiare.

3. Standardele de contabilitate

3.1 Utilizarea SIRF îi va permite Băncii să comunice într-un limbaj contabil internațional, general recunoscut și înțeles de investitori, să conducă la creșterea încrederii investitorilor interni și internaționali în informațiile contabile și implicit la atragerea investițiilor de capital.

4. Exercițiul financiar

4.1 Exercițiul financiar pentru Bancă începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie și include toate operațiunile efectuate de Bancă în perioada respectivă.

Toate datele efective care reflectă rezultatele financiare și economice ale activității Băncii pe parcursul anului financiar sunt incluse în Raportul financiar pentru anul gestionar.

5. Situațiile financiare

5.1 Situațiile financiare ale Băncii perfectate conform SIF se întocmesc pentru același an de raportare ca și ale întreprinderii mamă PCH fiind utilizate politici de contabilitate similare.

5.2 Banca întocmește un set complet de situații financiare conform SIF ce includ:

- a) o situație a poziției financiare la sfârșitul perioadei (bilanțul contabil);
- b) o situație a rezultatului global pe perioada (contul de profit și pierdere);
- c) o situație a modificărilor din capitalurile proprii pe perioada;
- d) o situație a fluxurilor de trezorerie pe perioada (fluxul mijloacelor bănești)
- e) notele cuprinzând un rezumat al politicilor contabile semnificative și alte note explicative.

Situațiile financiare sunt prezentate către organele de resort din Republica Moldova în lei moldovenești (MDL), unitatea monetară a RM,

5.3 Situațiile financiare sunt întocmite în baza convenției costului istoric, cu excepția activelor financiare clasificate în categoria la valoarea justă prin contul de profit și pierdere și activelor financiare disponibile pentru vânzare, care sunt evaluate la valoarea justă.

5.4 Utilizatorii situațiilor financiare sunt:

- acționarii Băncii, membrii Consiliului de Administrație ai Băncii, managerii și salariații Băncii
- Comisia de cenzori, Banca Națională a Moldovei, auditul intern și extern
- investitorii, creditorii (actuali și potențiali), clienții, furnizorii, publicul.

5.5 Situațiile financiare ale Băncii trebuie să corespundă următoarelor caracteristici:

Inteligibilitate - informațiile furnizate de situațiile financiare trebuie să fie ușor înțelese de utilizatori.

Relevanță - informațiile trebuie să fie relevante pentru luarea deciziilor de către utilizatori. Relevanța informației este influențată de natura sa și pragul de semnificație. Informațiile sunt semnificative dacă omisiunea sau declararea lor eronată ar putea influența deciziile economice ale utilizatorilor, luate în baza situațiilor financiare.

Credibilitate - informația are calitate de a fi credibilă atunci, când:

- nu conține erori semnificative,
- prezintă cu fidelitate tranzacțiile și alte evenimente din activitatea Băncii,
- evenimentele și tranzacțiile sunt contabilizate și prezentate în concordanță cu realitatea economică, și nu doar cu forma lor juridică,
- informația cuprinsă în situațiile financiare este neutră, adică lipsită de influență.

Prudență - la întocmirea situațiilor financiare Banca va da dovadă de prudență, pentru ca activele și veniturile să nu fie supraevaluate, iar datoriile și cheltuielile să nu fie subevaluate.

Comparabilitatea - Utilizatorii trebuie sa poată compara situațiile financiare ale Băncii in timp pentru a identifica tendințele in poziția financiară si performanțele sale.

6. Auditul extern

6.1 Situațiile financiare ale Băncii se supun unui audit extern, care se exercita de către compania internațională de audit care auditează corectitudinea aplicării SIRF si procedeele de evidentă.

6.2. Rezultatele auditului extern se aduc la cunoștința Consiliului de Administrație al Băncii, Adunării Generale a Acționarilor si Comisiei de cenzori, precum si Băncii Naționale a Moldovei conform cerințelor stabilite prin lege.

6.3. Compania de audit informează Banca Națională a Moldovei despre orice acțiune frauduloasă comisă de funcționarii Băncii, precum si despre orice neregulă admisă în administrarea și efectuarea operațiunilor care ar putea conduce la pierderi materiale pentru Bancă.

II. Politici contabile aplicate de Bancă

1. Principii de evaluare a indicatorilor financiari

1.1 Banca va evalua indicatorii financiari în conformitate cu principiul costului istoric în cazul când SIRF nu solicită recunoașterea valorii juste.

Evaluarea cea mai corectă a indicatorilor financiari la valoarea justă este posibilă în cazul existenței prețurilor fixe pe piață. În cazurile când piața unui instrument financiar nu este activă, Banca stabilește valoarea justă, folosind o tehnică de evaluare, stabilind care ar fi fost prețul tranzacției la data evaluării în cazul unui schimb valutar obiectiv motivat de considerații comerciale normale.

1.2 Tehnicile de evaluare pot include:

- utilizarea tranzacțiilor de piață obiective recente între părți, bine informate și doritoare să încheie tranzacțiile respective, dacă este posibil,
- utilizarea ca referință a valorii juste curente a altui instrument, care este în esență de același fel,
- analiza fluxului de numerar actualizat și modelele de evaluare a opțiunilor,
- utilizarea tehnicilor de evaluare utilizate pe larg de către participanții la piață daca s-a dovedit că tehnicile respective oferă o evaluare sigură a prețurilor obținute în cadrul tranzacțiilor de piață reale.

1.3 Instrumentele financiare evaluate la valoarea justă în scopuri contabile permanente includ toate:

- instrumentele financiare evaluate la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere și
- instrumentele financiare clasificate ca disponibile pentru vânzare.

2. Active financiare

2.1 Activele financiare ale Băncii se clasifica la momentul recunoașterii inițiale in următoarele categorii:

- a) active financiare evaluate la valoarea justa prin profit sau pierdere (exclusiv active financiare pentru tranzactionare),
- b) credite și creanțe (bănci și clienți),
- c) active financiare disponibile pentru vânzare.

a) active financiare evaluate la valoarea justa prin contul de profit sau pierdere

2.2. Categoria "active financiare la valoarea justa prin contul de profit și pierdere" include doua subcategorii:

- active financiare păstrate pentru tranzacționare, inclusiv instrumentele derivate deținute,
- active financiare evaluate la valoarea justa prin profit sau pierdere la momentul intrării acestora.

Activele financiare deținute pentru tranzacționare

2.3 Activele financiare deținute pentru tranzacționare sunt titluri, care au fost achiziționate pentru a genera profit din fluctuațiile pe termen scurt ale prețurilor sau ale marjei intermediatorului.

2.4 Activele financiare deținute pentru tranzacționare sunt inițial recunoscute la cost și ulterior evaluate la valoarea justă pe baza cotațiilor pe piața organizată. Toate câștigurile sau pierderile realizate sau nerealizate aferente sunt recunoscute în profitul financiar.

2.5 Banca clasifică activele financiare ca deținute pentru tranzacționare, dacă valoarea de bilanț va fi recuperată în principal dintr-o tranzacție de vânzare, și nu din utilizarea continua a acestora. **Banca nu va utiliza aceasta instrumente financiare pastrate pentru tranzactionare.**

Instrumente financiare derivate

2.6 Instrumentele financiare derivate, inclusiv: contractele în valută străină, contracte forward, swap-valutar, opțiuni și alte instrumente derivate; sunt inițial recunoscute în bilanțul contabil la cost, în cazul în care Banca devine o parte a obligațiilor contractuale a instrumentului și ulterior se reevaluează la valoarea justă.

2.7 Valoarea justă a contractelor forward de valută este calculată prin referință la ratele de schimb forward existente pentru contractele cu scadențe similare.

2.8 Unele instrumente financiare derivate pot fi incorporate în alte instrumente financiare, precum contractele în valută străină într-un contract de bază, care nu reprezintă un instrument financiar și sunt contabilizate ca instrumente financiare derivate separate în cazul în care caracteristicile și riscurile economice nu sunt strâns legate de cele ale contractului de baza și contractul de bază nu este evaluat la valoarea justa cu pierderi sau profit nerealizat.

2.9 Schimbările în valoarea justa a instrumentului financiar derivat sunt înregistrate la contul de profit și pierdere.

Active financiare evaluate la valoarea justa prin profit sau pierdere la momentul intrării

2.10 Activele financiare la momentul intrării sunt numite la valoarea justă prin profit sau pierdere, atunci când fac parte dintr-un portofoliu separat, care este administrat și evaluat în baza valorii juste în conformitate cu un management documentat al riscurilor sau o strategie de investiții.

2.11 Activele financiare evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere la momentul intrării sunt recunoscute inițial la valoarea justă, iar prețul tranzacțiilor este trecut la cheltuieli în contul de profit și pierderi. Ulterior, ele sunt înregistrate la valoarea justă ținând cont de preturile de piață observabile pe piață.

2.12 Profitul și pierderile care decurg din schimbarea valorii juste sunt imediat recunoscute în contul de profit și pierderi pentru perioada respectivă. Împreună cu dobânda obținută din instrumentele financiare denumite la valoarea justă prin profit și pierdere, ele sunt menționate ca „rezultat net din activele financiare la valoarea justă prin profit sau pierdere”.

2.13 Procurarea și vânzarea activelor financiare la valoarea justă prin profit sau pierdere sunt recunoscute la data executării tranzacției – data la care Banca se obligă să procure sau să vândă activul.

2.14 Activele financiare la valoarea justă prin profit sau pierdere sunt anulate după expirarea drepturilor de primire a fluxurilor de numerar din activele financiare sau dacă Banca transferă o mare parte a riscurilor și avantajelor legate cu dreptul de proprietate.

b) credite și creanțe, (bănci și clienți)

2.15 Creditele și creanțele sunt active financiare nederivate cu plăți fixe sau determinabile, care nu sunt cotate pe o piață activă. Ele apar atunci când Banca oferă direct bani, bunuri sau servicii unui debitor fără intenția de a vinde creanțele.

Inițial, creditele și creanțele sunt recunoscute la valoarea **justa** plus costurile tranzacțiilor; ulterior ele sunt evaluate la costul amortizat folosind metoda dobânzii efective.

2.16 La fiecare dată a bilanțului și de fiecare dată când există dovada deprecierei, Banca evaluează valoarea creditelor și creanțelor sale. În consecință, valoarea lor contabilă poate fi redusă utilizând un cont de reduceri pentru pierderi din deprecierea creditelor.

Dacă suma pierderii din depreciere se reduce, reducerile pentru pierderi din depreciere sunt reduse corespunzător, iar suma reducerii este recunoscută în contul de profit și pierderi.

2.17 Creditele și creanțele sunt derecunoscute atunci când drepturile de a primi fluxuri de de trezorerie din activele financiare au expirat sau în cazul în care Banca a transferat în mod substanțial toate riscurile și beneficiile dreptului de proprietate

d) Activele financiare disponibile pentru vânzare

2.18 Activele financiare disponibile pentru vânzare reprezintă activele deținute pentru o perioadă nedefinită de timp, care pot fi vândute în conformitate cu necesitățile de lichiditate sau modificările ratelor dobânzii, ratelor de schimb valutar sau prețurilor pentru capital.

2.19 Larecunoașterea inițială, activele financiare disponibile pentru vânzare sunt înregistrate la valoarea justă plus costul tranzacției. Ulterior ele sunt înregistrate la valoarea justă ținând cont de prețurile observabile pe piață sau valorile calculate folosind o tehnică de evaluare în baza pieții observabile curente. În cazul activelor financiare pe termen foarte scurt se consideră că valoarea justă este mai bine reflectată de însuși prețul tranzacției.

2.20 Cistigurile și pierderile rezultate din modificările valorii juste a activelor financiare disponibile pentru vânzare sunt recunoscute direct în capitalul propriu la poziția „rezerve din reevaluarea instrumentelor financiare disponibile pentru vânzare”, până atunci când activul financiar este anulat/vândut sau se depreciază complet. În acest moment, profitul sau pierderea cumulativă recunoscute anterior în capitalul propriu sunt recunoscute în profit sau pierderi ca „profit și pierderi din activele financiare disponibile pentru vânzare”.

2.21 Dobânda calculată folosind metoda ratei dobânzii efective și profitul și pierderile valutare din activele monetare clasificate ca disponibile pentru vânzare sunt recunoscute în contul de profit și pierderi în categoria venit aferent dobânzii și venit similar.

2.22 Dividendele aferente instrumentelor de capital disponibile pentru vânzare sunt recunoscute în contul de profit și pierderi, atunci când este stabilit dreptul entității de a primi plata.

2.23 Procurarea sau vânzarea activelor financiare disponibile pentru vânzare sunt înregistrate la data tranzacției și sunt derecunoscute după expirarea drepturilor de primire a fluxurilor de numerar din activele financiare sau dacă Banca transferă o mare parte a riscurilor și avantajelor legate cu dreptul de proprietate.

In aceasta categorie Banca clasifica titlurile de stat si titlurile de participare detinute.

3. Conversia valutară

3.1 Tranzacțiile și soldurile în valută străină ale Băncii sunt înregistrate la rata de schimb din ziua tranzacției și sunt reevaluate zilnic utilizând cursul de schimb al MDL față de valutele străine. Diferențele de curs sunt recunoscute în contul de profit și pierderi.

Moneda funcțională și de prezentare

3.2 Elementele incluse în raportul financiar al Băncii sunt măsurate folosind valuta mediului economic principal în care operează, adică moneda funcțională Leu moldovenesc.

Situațiile financiare ale Băncii sunt prezentate (inclusiv către PCH) în Lei Moldovenesti, care este și moneda de prezentare a Băncii.

Pozițiile câștigurilor și cheltuielilor pentru toate perioadele prezentate (inclusiv datele comparative) sunt convertite folosind cursul mediu pentru perioada respectivă.

Capitalul social, rezultatul reportat și toate celelalte rezerve sunt convertite la cursurile de închidere.

În final, diferențele de curs valutar rezultate din conversia rezultatului reportat au fost recunoscute direct ca un component separat al capitalului propriu, iar diferențele de curs valutar rezultate din conversia altor poziții ale capitalului propriu sunt incluse direct în componentele respective ale capitalului propriu.

Tranzacții și bilanțuri

3.3 Tranzacțiile valutare sunt convertite în moneda funcțională folosind ratele de schimb valutar în vigoare la data tranzacției. Câștigurile și pierderile din schimbul valutar în rezultatul executării acestor tranzacții și din conversia activelor monetare și pasivelor indicate în valute străine la cursurile de schimb valutar la sfârșitul anului sunt recunoscute în contul de profit și venituri (rezultat din tranzacții).

3.4 Pozițiile monetare indicate în valută străină sunt convertite folosind cursul de închidere la data raportării.

În cazul unor modificări în valoarea justă a activelor monetare indicate în valută străină și clasificate ca disponibile pentru vânzare, se face o deosebire între diferențele de conversie în rezultatul modificării costului amortizat al titlurilor de valoare și altor modificări ale valorii contabile.

3.5 Diferențele de conversie legate cu modificarea costului amortizat sunt recunoscute în profit sau pierderi, în timp ce alte modificările ale valorii contabile sunt recunoscute în capitalul propriu.

3.6 Pozițiile nemonetare evaluate la costul istoric indicat în valută străină sunt convertite la cursul de schimb valutar la data recunoașterii inițiale.

4. Numerar și echivalente de numerar

4.1 În scopurile bilanțului, numerarul și mijloacele bănești la Banca Națională vor include numerarul și mijloacele bănești cu scadență mai mică de trei luni la Banca Națională.

În general, toate pozițiile de numerar și echivalentele de numerar apar la valoarea nominală.

4.2 În scopurile raportului privind fluxul mijloacelor bănești, numerarul și soldurile la Banca Națională vor include soldurile cu scadență mai mică de trei luni din data achiziției, inclusiv:

- numerar și solduri nerestricționate la Banca Națională,
- titluri de valoare negajate și alte titluri de valoare eligibile pentru refinanțare la Banca Națională,
- împrumuturi și avansuri acordate băncilor,
- sume datorate de alte bănci cu o scadență inițială mai mică de trei luni.

5. Active pe termen lung detinute pentru vânzare și investiții în imobilizări corporale

5.1 Banca va recunoaste activele pe termen lung (activele sale proprii si/sau activele obtinute in schimbul rambursarii creditelor neperformante) ca active disponibile pentru vnzare si/sau ca investitii imobiliare numai la respectarea următoarelor condiții:

- ca active disponibile pentru vnzare dacă valoarea sa contabilă va fi recuperată în principal printr-o tranzacție de vnzare, și nu prin utilizare continuă;
- ca investiții imobiliare dacă:
 - o există probabilitatea ca beneficiile economice viitoare asociate investiției imobiliare să fie obținute de bancă și
 - o valoarea investiției imobiliare poate fi evaluată cu un grad înalt de exactitate.

5.2 Activele care îndeplinesc condiția de a fi deținute pentru vânzare trebuie evaluate la valoarea cea mai mica dintre valoarea contabilă și valoarea justă minus costurile de vânzare , iar investiția imobiliară trebuie evaluate initial la cost, iar costurile de tranzacționare trebuie incluse în evaluarea inițială.

5.3 Ativele detinute pentru vnzare nu se vor amortiza .

5.4 Evidenta Investitiilor imobiliare detinute de Banca se va tine separat utilizind metoda bazata pe cost.

5.5 Investitiile imobiliare detinute in scopul dării in arenda se vor amortiza dupa metoda liniara conform normelor stabilite mai sus..

5.6 După recunoașterea unei pierderi din depreciere sau reluării unei pierderi din depreciere, a investițiilor imobiliare deținute în scopul dării în arendă cheltuiala cu amortizarea aferentă acelu activ trebuie ajustată ulterior pentru a aloca, pe o bază sistematică pe parcursul perioadei rămase din durata de viață utilă a activului, valoarea contabilă revizuită a activului minus valoarea sa reziduală (dacă există).

6. Reduceri pentru pierderi din depreciere la active

Deprecierea creditelor

6.1 Creditele sunt considerate depreciate dacă exista o dovadă obiectivă că Banca nu va putea recupera toate sumele cuvenite (suma creditului si dobânda) conform termenelor contractuale inițiale.

6.2 Valoarea deprecierei reprezintă diferența dintre valoarea de bilanț a creditului și valoarea prezentă a fluxurilor de trezorerie viitoare actualizate cu rata efectivă inițială a dobânzii sau este diferența dintre valoarea de bilanț a creditului si valoarea justa a gajului, daca împrumutul are gaj si executarea acestuia este probabilă.

6.3 Deprecierea creditelor și nerecuperabilitatea sunt evaluate și recunoscute separat pentru:

- creditele și creanțele semnificative din punct de vedere individual, și
- la nivel de portofoliu pentru un grup de credite și creanțe similare ce nu sunt identificate individual ca fiind depreciate valoric.

6.4 Valoarea de bilanț a unui credit este redusă la valoarea sa recuperabilă estimată drept cheltuială prin folosirea unui cont de reduceri pentru pierderi din depreciere a creditului.

6.5 Casarea este efectuată când creditul este considerat nerecuperabil, în întregime sau parțial. Casările sunt efectuate din reducerile pentru pierderi din depreciere stabilite anterior și în același timp reduc suma creditului.

Recuperările de credite casate în perioadele anterioare sunt reflectate în contul de profit și pierderi.

6.6 Detalii aferente metodicilor de evaluare a depreciierilor la credite sunt descrise în “Regulile cu privire la clasificarea activelor și angajamentelor condiționale ale BC „ProCredit Bank” SA în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiare și normele prudențiale”.

Creditele restructurate

6.7 Reducerile pentru pierderi din depreciere pentru creditele restructurate, considerate individual semnificative, sunt efectuate în mod individual. Suma pierderii este evaluată ca diferența dintre valoarea contabilă a creditului restructurat și valoarea actualizată a fluxurilor de numerar viitoare estimate actualizate la rata dobânzii efective inițiale a creditului (depreciere specială). Creditele restructurate individual ne semnificative sunt evaluate colectiv pentru depreciere.

Deprecierea activelor clasificate ca disponibile pentru vânzare

6.8 La fiecare dată a bilanțului Banca evaluează faptul, dacă există dovezi obiective privind deprecierea unui activ financiar sau a unui grup de active financiare. Pentru a determina dacă un activ financiar disponibil pentru vânzare este depreciat se ține cont de următoarele criterii:

- deteriorarea abilității sau dorinței debitorului de a-și îndeplini obligația;
- situația politică, care ar putea avea un impact semnificativ asupra abilității debitorului de a rambursa creditul;
- evenimente adiționale care fac puțin probabilă recuperarea sumei contabile.

6.9 În cazul investițiilor în capitalul propriu, reducerea semnificativă sau prelungită a valorii juste a garanției sub costul său este luată în considerație la determinarea faptului, dacă activele sunt depreciate pentru titlurile de creanță și acțiuni. Dacă există o dovadă de acest fel, pierderea cumulativă – calculată ca diferența dintre costul de achiziție (fără rambursarea sumei principale și amortizarea titlurilor de creanțe) și valoarea justă curentă minus orice pierdere din deprecierea activului financiar respectiv recunoscut anterior în profit și pierderi – este eliminată din capital și recunoscută în contul de profit și pierderi.

6.10 Pierderile din depreciere recunoscute în contul de profit și pierderi cu privire la instrumentele de capital nu sunt anulate prin contul de profit și pierderi.

6.11 Dacă ulterior valoarea justă a unui instrument de datorie clasificat ca disponibil pentru vânzare se majorează și această majorare poate fi asociată obiectiv cu un eveniment care a avut loc după recunoașterea pierderii din depreciere în profit și pierderi, pierderea din depreciere este anulată prin intermediul contului de profit și pierderi.

6.12 Activele pe termen lung detinute pentru vânzare, investițiile imobiliare detinute în scopul dării în arenda și investițiile detinute cu scopul creșterii valorii de capital, cel puțin odată pe an sau trimestrial se vor testa la depreciere (se va compara valoarea contabilă cu valoarea recuperabilă) în rezultatul căreia se vor **recunoaște pierderi din depreciere** în contul de profit și pierderi.

6.13 Ulterior la sfârșitul perioadei de raportare dacă există indici de reducere a pierderii din depreciere recunoscute în perioadele anterioare și anume valoarea recuperabilă poate fi (sau fiind) mai mare decât valoarea contabilă se vor contabiliza **reluările din depreciere** doar numai în mărimea care nu va depăși reducerile pentru depreciere deja formate.

Provizion pentru deprecierea valorii investițiilor în capital

6.14 Banca tratează investițiile în capital disponibile pentru vânzare ca depreciable, atunci când există dovezi obiective de depreciere a valorii.

6.15 Deoarece nu există o piață activă, nu este posibilă determinarea valorii de piață a investițiilor în capital, deținute de bancă deprecierea valorii este evaluată prin compararea cotei-părți deținută de Bancă în activele nete pe baza situațiilor financiare auditate ale beneficiarilor de investiții cu valoarea de bilanț a acestor investiții.

7. Imobilizări corporale

7.1 Contabilitatea imobilizărilor corporale deținute de Bancă se ține în conformitate cu prevederile SIC 16 Imobilizări corporale. Imobilizările corporale sunt înregistrate inițial la cost, care include prețul de

cumpărare, taxele vamale, taxele nerecuperabile, precum și toate cheltuielile direct legate de punerea în funcție a activului. Ulterior imobilizările corporale sunt înregistrate la cost sau la valoarea reevaluată minus amortizarea (deprecierea) acumulată ulterior.

Dacă un element al imobilizărilor corporale este reevaluat, atunci întreaga clasă din care face parte acest element va fi reevaluată. Dacă valoarea contabilă a unui activ este majorată ca urmare a unei reevaluări, această majorare va fi înregistrată direct la creditul conturilor de capitaluri proprii sub titlul de "diferențe din reevaluare".

7.2. Banca va folosi metoda liniară de amortizare care are drept rezultat o cheltuială constantă de-a lungul duratei de viață utilă dacă valoarea reziduală a activului nu se modifică.

Amortizarea imobilizărilor corporale începe când acestea sunt disponibile pentru utilizare, adică atunci când au fost puse în exploatare* și se amortizează pe toată durata de viață utilă estimată. Amortizarea unui activ încetează la prima dată dintre data când activul este clasificat drept deținut în vederea vânzării (sau inclus într-un grup destinat cedării care este clasificat drept deținut în vederea vânzării) în conformitate cu IFRS 5 și data la care activul este derecunoscut.

Amortizarea nu încetează atunci când activul nu este utilizat sau când este scos din funcțiune, cu excepția cazului în care acesta este complet amortizat.

* Amortizarea se va calcula începând cu ziua următoare zilei punerii în exploatare și ultima zi de viață va intra în calcul. După capitalizare amortizarea se va calcula din suma totală începând cu ziua următoare zilei capitalizării.

Mijloacele fixe	Durata de funcționare	Norma anuală a uzurii
Clădiri	30-35	3.33%
Tehnică de calcul și utilaj	3 - 5 ani	20-30%
Servele, Condiționere	4 - 5 ani	20-25%
Mobilă	5 ani	20%
Inventar de gospodărie	5 - 7 ani	14-20%
Mijloace de transport	5 ani	20%
Îmbunătățirea mijloacelor arendate	Nu mai mult de 5 ani	20%

7.3 Cheltuielile legate de reparații curente și exploatarea imobilizărilor corporale se consideră ca cheltuieli ale perioadei de gestiune și se reflectă în contul de profit și pierderi.

Cheltuielile legate de reparația capitală sunt capitalizate în urma căreia imobilizarea corporală este îmbunătățită la un stadiu mai ridicat decât cel estimat inițial.

Cheltuielile pentru reparațiile curente și întreținerea imobilizărilor corporale sunt incluse în cheltuielile operaționale pe măsura efectuării lor.

7.4 Când imobilizările corporale și alte active pe termen lung sunt scoase din uz, sumele majorării și micșorării valorii de bilanț sunt trecute respectiv la venituri și cheltuieli.

8. Imobilizări necorporale

8.1 Contabilitatea Imobilizărilor necorporale deținute de Bancă se va ține conform prevederilor SIC 38 „Imobilizări necorporale”.

O imobilizare necorporală este un activ nemonetar identificabil fără substanță fizică.

O imobilizare necorporală este identificabilă dacă fie:

- a) este separabil, adică poate fi separat sau desprins din entitate și vândut, transferat, cesionat printr-un contract de licență, închiriat sau schimbat, fie individual, fie împreună cu un alt contract, cu un activ identificabil sau cu o datorie identificabilă aferent(ă), indiferent dacă entitatea intenționează sau nu să facă acest lucru; fie
- (b) decurge din drepturile contractuale sau de altă natură legală, indiferent dacă acele drepturi sunt transferabile sau separabile de entitate sau de alte drepturi și obligații.

Banca va recunoaște o imobilizare necorporală dacă, și numai dacă:

- (a) este probabil ca beneficiile economice viitoare preconizate atribuibile imobilizării să revină entității; și
- (b) costul imobilizării poate fi evaluat în mod fiabil.

8.2 Imobilizările necorporale sunt recunoscute inițial la cost care include prețul de cumpărare, taxele vamale, impozite din vânzare nereturnabile, precum și toate cheltuielile direct atribuite pregătirii activului pentru folosire.

Costurile pentru dezvoltarea sau menținerea elementelor de programe informatice sunt recunoscute ca cheltuieli în contul de profit și pierdere în momentul în care sunt efectuate.

8.3 După recunoașterea inițială imobilizările necorporale sunt evaluate la costul său minus orice amortizare acumulată și orice pierdere din depreciere acumulată.

Imobilizările necorporale sunt amortizate folosind metoda casării liniare pe parcursul celei mai veridice estimări a duratei de viață, care variază între 2 și 10 ani.

În cazul în care valoarea de bilanț a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat până la valoarea recuperabilă.

9. Creanțe - alți debitori

9.1 La aceasta categorie sunt înregistrate sume semnificative ce prezintă costurile aferente procedurilor juridice (taxele de stat). Pentru astfel de creanță, IAS 39 impune determinarea valorilor recuperabile și recunoașterea pierderilor din deprecierea activelor. Valoarea recuperabilă se calculează prin actualizarea fluxurilor viitoare de numerar aferente activului.

9.2 Fluxurile viitoare de numerar se prognozează în baza modelului istoric de colectare, înregistrat în anii precedenți și actualizat utilizându-se rata medie a dobânzii la portofoliul de credite acordate de bancă în MDL. Ajustările rezultatelor perioadei de raportare se efectuează prin contul de profit și pierderi.

10. Contracte de Leasing

10.1 Contractele de Leasing sunt reflectate în evidența contabilă în conformitate cu IAS 17 și IFRIC 4.

Leasing financiar

10.2 Contractele de Leasing care transferă Băncii în calitate de utilizator o mare parte din riscurile și avantajele legate de dreptul de proprietate asupra activelor, nu numai un titlu legal, sunt clasificate ca contracte de leasing financiar.

10.3 Leasingul financiar este recunoscut ca obligație financiară, iar cheltuielile financiare sunt alocate pentru fiecare perioadă de leasing și recunoscute în contul de profit și pierderi ca cheltuieli aferente dobânzii.

Leasing operațional

10.4 Leasingul operațional cuprinde toate contractele de leasing care nu pot fi calificate ca leasing financiar. Contractele de leasing în care o parte semnificativă a riscurilor și avantajelor legate cu dreptul de proprietate sunt păstrate de altă parte, locator, sunt clasificate ca leasing operațional.

10.5 Dacă un leasing operațional este reziliat înainte de expirarea perioadei de leasing, toate plățile care necesită a fi efectuate în favoarea locatorului în calitate de penalitate sunt recunoscute ca cheltuieli în perioada în care are loc rezilierea.

10.6 Toate plățile efectuate în conformitate cu contractele de leasing operațional sunt arătate în contul de profit și pierderi ca cheltuieli administrative în bază liniară pentru perioada leasingului.

11. Contracte de garanții financiare

11.1 Contractele de garanție financiară semnate de Banca sunt contracte care prevăd ca Banca, ca emitent, să efectueze plăți specificate pentru a rambursa deținătorului o pierdere pe care el o suportă, deoarece un debitor specificat nu efectuează plățile la scadență în conformitate cu termenii unui instrument de datorie. Astfel de garanții financiare sunt date băncilor, instituțiilor financiare și altor organisme în numele clienților pentru a asigura creditele, descoperirile de cont și alte facilități bancare.

11.2 Garanțiile financiare eliberate de Banca sunt inițial recunoscute în situațiile financiare la valoarea justă la data la care garanția a fost oferită. Ulterior recunoașterii inițiale, datoriile Băncii sub astfel de garanții sunt evaluate la cea mai mare dintre evaluarea inițială, minus amortizarea calculată pentru a recunoaște în contul de profit și pierdere veniturile din comisioane încasate pe o bază liniară pe durata de viață a garanției și cea mai bună estimare a cheltuielilor necesare pentru decontarea oricărei obligații financiare care rezultă la data bilanțului. Aceste estimări sunt determinate pe baza experienței de tranzacții similare și istoriei pierderilor din trecut, completată de hotărârea Comitetului de Conducere.

Orice creștere în datorii cu privire la garanții se duce la profit și pierdere în "alte cheltuieli".

12. Datorii

12.1 Datorii subordonate

Datoria subordonată constă din datoriile către acționari, care, în caz de faliment sau de lichidare nu sunt rambursate până când pretențiile tuturor creditorilor nesubordonați nu au fost satisfăcute. Nu există nici o obligație de a rambursa mai devreme.

După recunoașterea inițială la valoarea justă, datoria subordonată este recunoscută la cost amortizat. Taxele și comisioanele sunt contabilizate în profit și pierdere în "venitul net din dobânzi".

12.2 Obligațiuni către bănci și clienți

Datoriile către bănci și clienți sunt recunoscute inițial la valoarea justă netă costurilor de tranzacționare suportate. Imprumuturile sunt ulterior evaluate la cost amortizat. Dobinzile și comisionanele calculate pt achitare se recunosc în contul de profit și pierderi pe perioada imprumuturilor utilizind metoda ratei efective.

Toate datoriile financiare sunt derecunoscute atunci cind acestea sunt stinse – adica atunci cind obligata este eliberata sau anulata, sau atunci cind aceasta expira.

12.3 Provizioane

Provizioanele sunt recunoscute daca:

- exista o obligatie legala sau implicita curenta din evenimente trecute;
- este probabil ca o iesire de resurse va fi necesara pentru stingerea obligatiei; si
- valoarea poate fi estimata fiabil.

13. Recunoaşterea veniturilor şi cheltuielilor

13.1 Elementele de venituri si cheltuieli recunoscute în anul gestionar sunt incluse în determinarea profitului net sau a pierderii nete a perioadei care conţine următoarele elemente:

- profitul sau pierderea din activităţile curente
- elementele extraordinare.

Venituri şi cheltuieli aferente dobânzii

13.2 Veniturile şi cheltuielile din dobânzi sunt recunoscute în contul de profit si pierdere pentru toate instrumentele purtătoare de dobânda, inclusiv pentru creditele clasificate ca non-performante, pe baza principiului de specializare a exerciţiului folosind metoda randamentului efectiv.

13.3 Pentru creditele care sunt în restanţă mai mult de 90 (nouăzeci) zile de la data scadenţei prevăzute în contract se stopează recunoaşterea dobânzii şi penalităţii în contul de profit si pierderi.

Veniturile şi cheltuielile din taxe şi comisioane

13.4 Veniturile şi cheltuielile din taxe şi comisioane sunt recunoscute pe bază de angajamente în perioada când serviciul a fost furnizat. Veniturile calculate din comisioane sunt anulate conform prevederilor stipulate pentru fiecare tip de comision in parte in actele normative interne.

13.5 Comisioanele pentru angajamentele de creditare pentru creditele care au probabilitatea de a fi scoase din evidenţă sunt suspendate (împreună cu cheltuielile directe asociate) şi recunoscute ca ajustare la rata dobânzii efective a creditului.

14. Impozit pe profit

Impozitul pe profit curent

14.1 Impozitul pe profit care este achitat pentru profit este calculat în baza legislaţiei Republicii Moldova cu privire la impozite aplicate şi este recunoscut la cheltuieli în perioada în care este înregistrat profitul.

Impozitul pe profit amânat

14.2 Amânarea impozitului pe profit este posibilă în măsură deplină, folosind metoda datoriei, pentru diferenţele temporare apărute între bazele fiscale ale activelor şi pasivelor şi sumele lor contabile din raportul financiar întocmit în conformitate cu SIRF.

14.3 Activele şi pasivele privind impozitul amânat sunt determinate folosind ratele de impozitare (şi legile), care au intrat în vigoare până la data bilanţului şi sunt estimate a fi aplicate în momentul realizării activului de impozit pe profit amânat sau achitării datoriei legate de impozitul pe profit amânat.

14.4 Diferenţele temporare principale sunt cauzate de deprecierea proprietăţii şi echipamentului şi pierderile fiscale raportate. Totuşi, impozitul pe profit amânat nu este raportat dacă acesta decurge din recunoaşterea iniţială a unui activ sau pasiv dintr-o altă tranzacţie, decât combinaţia de afaceri, care la

momentul efectuării tranzacției nu afectează nici profitul (înainte de impozitare) pentru perioada respectivă conform SIRF, nici profitul impozabil sau pierderile.

14.5 Efectele fiscale ale pierderilor cu impozitul pe profit disponibile pentru raportare sunt recunoscute ca activ privind impozitul amânat dacă este posibil că profiturile impozabile viitoare vor fi disponibile pentru a acoperi aceste pierderi.

14.6 Impozitul amânat asociat cu reevaluarea valorii juste a investițiilor disponibile pentru vânzare, care sunt înregistrate direct ca capital propriu, este de asemenea creditat sau înregistrat direct la capitalul propriu și ulterior recunoscut în contul de profit și pierderi împreună cu veniturile sau pierderile amânate.

15. Datorii și active contingente

15.1 Datoriile și activele contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare.

15.2 Datoriile contingente, care în majoritate constau din anumite garanții și angajamente de credit emise clienților, sunt obligațiile posibile care decurg din evenimentele din trecut. Deoarece incidența sau lipsa acestor evenimente depinde de anumite evenimente din viitor care nu se află complet sub controlul Băncii, ele nu sunt recunoscute în rapoartele financiare, dar sunt înregistrate în afara bilanțului, cu excepția cazului când probabilitatea lichidării este mică.

16. Costuri ale pensiilor și beneficii ale angajaților

16.1 Banca, în desfășurarea normală a activităților, execută plăți către fondul bugetului asigurărilor sociale de stat și fondul asigurării obligatorii de asistență medicală în numele angajaților săi. Toți angajații Băncii fac parte din sistemul de pensii de stat.

16.2 Contribuțiile de asigurare socială de stat, precum și primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, suportate de Bancă pe cont propriu, se reflectă la cheltuieli la momentul calculării salariului.

17. Dividende

17.1 Dividendele spre plată se înregistrează după ce sunt aprobate la Adunarea Generală anuală a Acționarilor Băncii. Rapoartele contabile ale Băncii servesc drept bază pentru distribuirea profitului și altor alocări.

18. Depozite

18.1 Depozitele sunt datorii financiare pe termen, care trebuie să fie evaluate la cost amortizat. Luând în considerație faptul că depozitele la termen sunt purtătoare de dobândă, iar conturile curente au termen de viață scurt și maturitate nedeterminată, s-a apreciat evaluarea și prezentarea acestor datorii ca fiind acceptabile în scopurile SIRF. La acest compartiment nu sunt identificate alte implicări ale IAS nr.39.

19. Capitalul propriu

19.1 Capitalul propriu al Băncii include:

- acțiunile ordinare;
- acțiunile de tezaur;
- capitalul suplimentar;
- capitalul de rezervă;

- profitul nerepartizat.

Acțiunile ordinare plasate reprezintă valoarea aporturilor primite de la acționari în contul achitării acțiunilor și este egal cu suma valorii nominale a acțiunilor plasate.

Acțiunile ordinare de tezaur sunt răscumpărate de la acționari. Acțiunile de tezaur micșorează numărul acțiunilor ordinare plasate și nu dau dreptul la primirea dividendelor.

Capitalul suplimentar s-a format în rezultatul vânzării acțiunilor Băncii și prezintă diferența între prețul de vânzare și valoarea nominală a acțiunilor.

Capitalul de rezerva este format din contul defalcărilor din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea Generală a Acționarilor.

Capitalul de rezervă se utilizează pentru acoperirea pierderilor.

Profitul nerepartizat se utilizează la stingerea pierderilor perioadei curente, plata dividendelor, formarea capitalului de rezerva.

